

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet részéről eljáró dr. Tordai Gábor (0388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt *dr. Sz. F. felperesnek, a BRFK* (1139 Bp., Teve u. 4-6., 1557 Budapest, Pf.: 1.) *alperes elleni szolgálati idő megállapítása iránti perében* meghozta az alábbi:

í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetének helyt ad, megállapítja, hogy a felperes szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött idejének kezdete 1986. augusztus 16-a.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a jelen bírósághoz benyújtott és a Fővárosi Bírósághoz címzett fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt közösen kérhetik, hogy a bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

I n d o k o l á s

A bíróság a peres felek előadása és a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 1993. október 1-től 2001. december 31-ig állt hivatásos szolgálati viszonyban az X. Megyei Rendőr-főkapitányságon. A felperes jogviszonya az említett szervnél 2001. december 31-ei hatállyal közös megegyezéssel megszüntetésre került.

A felperes 2002. augusztus 15-ai hatállyal újból szolgálati jogviszonyt létesített az alperesi munkáltatóval. A felperes kinevezéséről szóló szám alatti határozat a szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött idő kezdő időpontjaként 1993. február 26-át jelölte meg.

A felperes a szolgálati időhöz kapcsolódó különböző jogosultságok számára nem megfelelő megállapítása miatt szolgálati panaszt nyújtott be az alpereshez. Az alperes a felperes szolgálati panaszát elutasította és azt további elbírálásra felterjesztette az

ORFK vezetőjéhez. Az ORFK vezetője 2004. február 11-én kelt határozatával a felperesi szolgálati panaszt elutasította. A panaszt elutasító határozat szerint a felperes vonatkozásában a kinevező határozatban a különböző jogosítványokhoz megfelelően lett megállapítva a szolgálati idő kezdete. A határozat kifejtette azt is, hogy a felperes ismételt hivatásos jogviszony létesítése nem minősül visszavételnek, mert a közös megegyezéssel történő szolgálati jogviszony megszüntetése a Hszt. szerint mint a visszavétel jogintézményének egyik jogcíme csak az ismételt hivatásos szolgálati jogviszony létesítését követően került bevezetésre 2003. július 1-jei hatállyal.

A felperes módosított keresetében kérte annak megállapítását, hogy a szolgálati nyugdíjra való jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött idő kezdete 1986. augusztus 16-a. A perrel kapcsolatban költségigényt nem terjesztett elő.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, költségigényt nem terjesztett elő.

A bíróság álláspontja szerint a felperesi kereset az alábbiak miatt megalapozott.

A felperes hivatásos szolgálati viszonyban állt az X. Megyei Rendőr-főkapitánysággal 1993. október 1-től 2001. december 31-ig, amikor is jogviszonya közös megegyezéssel szűnt meg. A felperes 2002. augusztus 16-ai hatállyal ismételten szolgálati viszonyt létesített az alperesi munkáltatóval. Amikor a felperes hivatásos szolgálati viszony az X. Megyei Rendőr-főkapitányságon megszűnt, részére az említett szerv olyan szolgálati idő igazolás okiratot adott ki 2002. január 16-án, amely szerint a felperes elismert szolgálati ideje 1986. január 1-től számítódik.

A felperes miután ismételten szolgálati viszonyt létesített az alperessel, részére az alperes kinevezéséről szóló határozatban úgy rendelkezett, hogy a felperes szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött idejének kezdete 1993. február 26-a.

A felperes ezen határozat ellen panasszal élt, amelyet az alperes, illetve az ORFK vezetője határozatával elutasított.

A Hszt. 326. § (1) bekezdése szerint a végkielégítés, a pótszabadság mértéke, a jubileumi jutalom, a nyugdíjjogosultság, a nyugdíj mértéke és a leszerelési segély szempontjából e törvény hatályba lépése előtt a fegyveres szervek állományában hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött és a beszámított szolgálati időt szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az e törvény hatályba lépése után létesített szolgálati viszony esetén a szolgálati viszonyban eltöltött időbe csak a 328. § (1) bekezdése szerint van helye beszámításnak. A 328. § (1) bekezdése szerint a szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött időnek kell tekinteni a sor-, a tartalékos, a póttartalékos, a továbbszolgáló és a szerződéses katonai, a fegyveres szerveknél hivatásos szolgálati, továbbá a katonai és rendvédelmi oktatási intézményeknél 1998. január 1-jét megelőzően hallgatói (növendéki) viszonyban töltött időt.

A Hszt. végrehajtásáról kiadott 9/1997. (II. 12.) BM rendelet 2. § a) pontjának aa) alpontja szerint a szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából beszámítható a Hszt. hatályba lépése előtt állományba kerültek esetében (Hszt. 326. §): munkaviszonyban, közalkalmazotti, közszolgálati jogviszonyban, a fegyveres szervek sor-, tartalékos, póttartalékos, továbbszolgáló, hivatásos állományában, bírósági és ügyészségi szolgálati viszonyban töltött, valamint az 1971. évi 10. tvr. alapján elismert és beszámított valamennyi idő; a Hszt. hatályba lépése után állományba kerültek esetében (Hszt. 328. §): a fegyveres szerveknél hivatásos szolgálati jogviszonyban, sor-, tartalékos, póttartalékos, szerződéses szolgálati viszonyban, valamint a katonai és rendvédelmi oktatási intézményekben 1997. december 31-ig hallgatói jogviszonyban töltött idő.

A felek által nem volt vitatott, hogy a felperes szolgálati viszonya 1993. október 1-től állt fenn az X. Megyei Rendőr-főkapitányságnál, és ezen jogviszony 2001. december 31-vel közös megegyezéssel megszűnt, az sem volt vitatott, hogy a felperes 2002. augusztus 16-ai hatállyal ismételt szolgálati viszonyt létesített az alperesi munkáltatóval.

A bíróság álláspontja szerint a fentiekben idézett Hszt. 326. § (1) és (2) bekezdései egyértelműen azt tartalmazzák, hogy a nyugdíjjogosultság szempontjából az ezen törvény hatályba lépése előtt a fegyveres szervek állományában hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött és a beszámított szolgálati időt szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni. A fentiek szerint nem vitatott, hogy a felperes a Hszt. hatályba lépését megelőzően hivatásos szolgálati viszonyban állt és a kiadott X. Megyei Rendőr-főkapitánysági okirat szerint a beszámított szolgálati ideje 1986-tól kezdődik.

A bíróság nem fogadta el azon alperesi érvelést, amely szerint a felperesre a Hszt. 326. § (2) bekezdésének azon fordulata vonatkozna, amely szerint a felperes a törvény hatályba lépését követően létesített szolgálati viszonyt és ez esetben a 328. § (1) bekezdése szerint kellene a szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából a szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött időt számítani. A törvény nem rendelkezik arról, hogy mi az eljárás rendje akkor, ha valakinek a szolgálati viszonya a Hszt. hatályba lépését megelőzően keletkezett és a Hszt. hatályba lépését követően az közös megegyezéssel megszűnt, majd újból hivatásos szolgálati viszonyt létesített az adott személy. A bíróság álláspontja szerint a felperest nem érheti joghátrány amiatt, hogy a szolgálati viszonya megszűnt közös megegyezéssel, majd ismételt szolgálati viszonyt létesített. A törvény egyértelműen rendelkezik a vonatkozásban, illetve a BM rendelet ezt részletezi, hogy az 1971. évi 10. tvr. alapján elismert és beszámított valamennyi időt figyelembe kell venni. A felperes esetében a korábbi szolgálati viszonyában ezen rendelkezést figyelembe véve állapították meg a szolgálati időt és ilyen tatalommal adták ki részére az erről szóló igazolást. Amennyiben a jogalkotóban az lett volna a szándéka, hogy azon esetben, ha valaki megszünteti, majd ismételt létesíti a szolgálati viszonyt, mintegy elveszítse a korábbi szolgálati időt, akkor erről konkrétan és minden kétséget kizáróan rendelkeznie kellett volna. Azonban a törvény ilyen rendelkezést nem tartalmaz és e szempontból lényegtelen és irreleváns az, hogy a felperes újbóli szolgálati viszonya a Hszt. 64. §-a szerint visszavételnek számít-e vagy sem.

A bíróság álláspontja szerint az alperes e vonatkozásban tévesen határozta meg a felperes szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött idejének kezdetét és a fentiek szerint a felperesi keresetnek helyt adott oly módon, hogy ezen időpont 1986. augusztus 16-a. Ezen időpont tekintetében a bíróság igazodott az alperes számú határozatát módosító határozathoz, valamint a felperesi kereseti kérelemhez.

A pernyertes felperesnek perköltség-igénye nem volt, így arról a bíróságnak rendelkeznie sem kellett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp.233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2004. szeptember 22.

Az aláírásban akadályozott Tápai Beatrix és
dr. Békefi Ottóné ülnökök helyett is

dr. Matók Ágnes sk.
a tanács elnöke

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
49.Mf.632974/2004/2.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Bővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr szakszervezet /1077 Budapest, Király u. 71., ügyintéző: dr. Topánka Erika jogtanácsos/ által képviselt **dr. Sz. F. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság /1139 Budapest, Teve u. 4-6./ alperes ellen szolgálati idő megállapítása iránt indult perében** a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 22.M.1527/2004/5. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t .

A Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének helyt adva megállapította, hogy a felperes szolgálati nyugdíja jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban véglegesen eltöltött idejének kezdete 1986. augusztus 16.

Az indokolásban utalt az 1996. évi XLIII. tv. /Hszt./ 326. § /1/, /2/ bekezdésében, a 328. § /1/ bekezdésében és a 9/1997. /II. 12./ BM rendelet 2. § a/ pontjának a/ alpontjában foglaltakra azzal, hogy felperes a Hszt. hatálybalépését megelőzően 1993. október 1-től 2001. december 31-ig hivatásos szolgálati viszonyban állt, amikor is a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság elismert szolgálati ideje kezdő időpontjaként 1986. január 1. napját igazolta. Ebből adódóan ismételt szolgálati viszonya létesítésekor a szolgálati idejét ennek figyelembe vételével kell meghatározni. Felperes esetében nem alkalmazható a Hszt. 326. § /2/ bekezdés, illetve a 328. § /1/ bekezdés, ugyanis joghátrány nem érheti amiatt, hogy a szolgálati viszonya megszűnt közös megegyezéssel, majd ismét szolgálati viszonyt létesített. Ha a törvényalkotónak az lett volna a szándéka, hogy abban az esetben, ha megszüntetésre kerül, majd ismétlen létesül a szolgálati viszony – a korábbi szolgálati idő elveszett, akkor erről konkrétan rendelkeznie kellett volna. A törvény azonban ilyen rendelkezést nem tartalmaz és e szempontból irreleváns az, hogy a felperes újbóli szolgálati viszonya a Hszt. 64. § szerint visszavételnek számít-e, vagy sem.

Az ítélet ellen alperes élet fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatásával a kereset elutasítását.

Álláspontja szerint a szolgálati idő számítása mindig az aktuálisan hatályban lévő szabályokon alapul, előzetes jogállapot kizárólag akkor vehető figyelembe, ha a jogszabály kifejezetten így rendelkezik. A felperes leszerelésekor az akkori kedvezőbb szabályok szerint igazolták szolgálati idejét, majd a 2002. augusztus 16-i újabb állományba vételekor már a Hszt. 326. § /2/ bekezdés hatálya alá tartozónak minősült, így szolgálati viszonyban töltött ideje megállapításakor a 328. § /1/ bekezdését kellett alkalmazni.

Vitatta alperes azt az ítéleti megállapítást is, hogy a jelen jogvita elbírálása szempontjából lényegtelen, hogy a felperes ismételt szolgálati viszony létesítése visszavételnek számít-e, vagy sem. Érvelése szerint ez elsődleges jogkérdés, amely a 2002. augusztus 16-án hatályos Hszt. 64. § alapján válaszolható meg, melynek értelmében nem minősül visszavételnek azon személlyel történő újabb jogviszony létesítése, akinek szolgálati viszonya közös megegyezéssel szűnt meg.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette és helytálló az arra alapított érdemi döntése is következők szerint:

A Fővárosi Bíróság egyetértett az alperes érvelésével, miszerint a per elbírálása szempontjából nem mellőzhető azon jogkérdés eldöntése, hogy a felperes ismételt szolgálati viszony létesítése hivatásos állományba visszavételnek minősül-e, vagy sem, hiszen a 9/1997. /II. 12./ BM rendelet 32. § /2/ bekezdése úgy rendelkezik, hogy „hivatásos állományba történő visszavétel esetén a szolgálati idő számításánál a Hszt. 328. § előírásait kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a korábbi szolgálati viszony során a Hszt. hatálybalépése előtt már beszámított szolgálati időt tényleges szolgálati viszonyban töltött időnek kell tekinteni.”

Kétségtelen, hogy a Hszt. 64. § /1/ bekezdés 2002. augusztus 16-án hatályos szövege szerint nem minősül visszavételnek az azon személlyel történő újabb szolgálati viszony létesítés, akinek szolgálati viszonya közös megegyezéssel szűnt meg. A 2003. évi XLV. tv. 45. §-a azonban a Hszt. 64. § /1/ bekezdését módosította, így a 2003. július 1-től alkalmazandó szabály szerint a közös megegyezést követő ismételt kinevezés is visszavételnek tekintendő. A törvény hatályba léptető rendelkezése nem tartalmaz olyan kitéletet, hogy a módosítás csak a 2003. július 1-ét követő visszavétel esetén irányadó, ezért – a Fővárosi Bíróság értelmezése szerint – felperes 2003. szeptember 23-án jogszerűen kérhette szolgálati idejének a 2003. július 1-től hatályos rendelkezésnek megfelelő újból történő megállapítását, hiszen a jogszabályváltozás a szolgálati idő számítására is kihatott. Ezt támasztja alá az, hogy ellenkező értelmezés esetén nyilvánvalóan visszás helyzetet eredményezne, ha a felperes szolgálati jogviszonya a Hszt. 64. § /1/ bekezdésben megjelölt jogcímek valamelyikén ismét megszüntetésre kerülne, majd ezt követően újabb szolgálati viszony létesítés 2003. július 1. után már visszavételnek minősülne és ezáltal kedvezőbb helyzetbe kerülne, mint akkor, ha a szolgálati viszonya már egy éve folyamatosan fennáll.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A felek perköltséget nem igényeltek, ezért e tárgyban döntetni a Pp. 78. § /2/ bekezdése alapján nem kellett.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési eljárás illetékét az állami viseli a 6/1986. /VI. 26./ IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdés és 14. § értelmében.

Budapest, 2005. június 10.

dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Ané. dr. Viniczai Éva sk.
előadó bíró

dr. Vrábl Eszter sk.
bíró

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.785/200564.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

*A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Független Rendőr Szakszervezet (1077 Budapest, Király u. 71.; ügyintéző: dr. Topánka Erika) által képviselt **dr. Sz. F. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen szolgálati idő megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 22.M.1527/2004. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróságon 49.Mf.632974/2004/2. számú ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2006. május 17-én megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő***

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 49.Mf.632.974/2004/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperes 1993. október 1-jétől 2001. december 31-éig állt hivatásos szolgálati viszonyban a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság állományában, a szolgálati jogviszonya közös megegyezéssel megszűnt.

A felperes 2002. augusztus 16-án az alperessel újabb szolgálati viszonyt létesített, és a kinevezéséről szóló 001/1679. számú határozat a szolgálati idejének kezdő napját a szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából 1993. február 26. napjában, a nyugdíj mértéke szempontjából 1986. július 7. napjában, a jubileumi jutalom és a pótszabadság mértéke szempontjából 1991. május 6. napjában, míg a végkielégítés szempontjából 2002. augusztus 16. napjában állapította meg.

A felperes ezzel nem értett egyet és szolgálati panaszt, majd annak elutasítása után keresetet terjesztett elő.

A keresetét a munkaügyi bíróság 2004. szeptember 22-én megtartott tárgyalásán módosította, az egyéb jogosultságokhoz kapcsolódó jogszerző idő tekintetében a

keresetétől elállt, és a keresetét kizárólag a szolgálati nyugdíjra való jogosultsága szempontjából a szolgálati viszonyban eltöltött idő kezdő időpontjának módosítását illetően tartotta fenn.

A munkaügyi bíróság ítéletében a keresetnek helyt adott és megállapította, hogy a felperes szolgálati nyugdíjra jogosultsága szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött idejének kezdete 1986. augusztus 16. Döntését a Hszt. 326. § (1) bekezdése és a 9/1997. (II. 12.) BM rendelet 2. § a) pontja rendelkezéseivel indokolta.

Az alperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A Hszt. 64. § (1) bekezdése alapján találta alaposnak a felperes keresetét.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértést abban jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság a 2002. augusztus 16-án történt újabb szolgálati jogviszony létesítését visszavételnek tekintette, és ennek folytán téves következtetést vont le a szolgálati idő beszámítását illetően. A Hszt. 64. § (1) bekezdése 2003. július 1-jei módosításának visszamenőleges hatályt tulajdonított erre vonatkozó kifejezett törvényi rendelkezés hiányában.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárást elrendelte [a 2005. évi CXXX. törvény 22. § (2) bekezdése alapján az ügyben még alkalmazandó Pp. 273. § (1) bekezdés].

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte az elsőfokú bíróság ítélete indokolását figyelembe véve.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes kinevezése vitatott rendelkezése jogszerűségének elbírálásánál a kinevezés után hatályba lépett módosított szabály [a 2003. évi XLV. törvény 47. §-ával módosított, 2003. július 1-jétől hatályos Hszt. 62. § (1) bekezdés] visszamenőleges alkalmazásának lehetőségét a felülvizsgálati kérelem helyesen vitatta.

Az adott esetben azonban ennek nem volt az ügy érdemét érintő jelentősége.

Az ügy eldöntése szempontjából lényeges tény, hogy a felperes a Hszt. hatályba lépése előtt hivatásos szolgálati viszonyban állt, és ennek megszűnésekor a Hszt. 326. § (1) bekezdése és a 9/1997. (II. 12.) BM rendelet 2. § aa) pontja első fordulata alapján – a beszámított szolgálati idő figyelembevételével – megállapították a hivatásos szolgálati viszonyban töltött idejét.

Ezt a törvénynek megfelelően megállapított hivatásos szolgálati viszonyban töltött időt a Hszt. 328. § (1) bekezdése alapján nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni a felperes kinevezése vitatott rendelkezése – a szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban eltöltött idő kezdete – meghatározásánál.

A nem vitatott tényállás mellett ezért a jogerős érdemi döntés nem jogszabálysértő.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet – az indokolás fenti módosításával – hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperes a perköltség tárgyában a határozathozatal mellőzését kérte, ezért efelől rendelkezni nem kellett [Pp. 78. § (2) bekezdés].

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2006. május 17.

*Dr. Fekete Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Földényi Gyuláné s.k.
előadó bíró*

*Dr. Molnár Istvánné s.k.
bíró*